

1949 november 26.

Kedves Józsi,

azért fordulok levélben Magához, mert nem akarom se telefonnal, se beszélgetéssel alkalmatlan időben zavarni. Ezt a pár sort akkor olvashatja el és válaszolhatja meg, ha van egy kis ráérő ideje.

Egy régi kérésről van szó. Nagyon szeretnék végre már tudományosan is dolgozni. Még pedig - régebbi terveim megváltozásával - most bevezetést szeretnék írni a marxista esztétikához; az etikát későbbi időre halasztom. Most már a helyzet ma úgy áll, hogy egyetemi előadásaim teljesen értelmetlenné váltak. Az esztétika nem kötelező tantárgy /ami bevezetést esztétikába az irodalomtörténetészeknek elő kell adni, azt Szigeti is el tudja végezni./ Így most az én előadásaimat 20-40 ember hallgatja, olyan, akinek véletlenül akkor van egy üres órája. Ezért igazán nem érdemes a készüléssel együtt heti két napot feláldozni.

Az én eredeti tervem az volt, hogy átmegyek a Filozófiai Intézethez és az aspiránsok nevelésével fogok foglalkozni, ami engem pedagógiailag is jobban vonz. De a Filozófiai Intézet létrejötte elhúzódik. Ezért az a kérésem volna, hogy a párt engedélyezzen nekem az egyetemen egy éves fizetéses szabadságot; addig a Filozófiai Int. dolga is el fog dőlni. Mint látja, arról van szó, hogy megismétlem, amit tavasszal kértem, amitől azonban a Rudasügy miatt akkor elálltam. Csak arról van szó, hogy megkapjam ehhez a párt elvi beleegyezését, a dolgot technikailag aztán Ortutaynál magam fogom elintézni.